

ב' בחשוון
28 ביוני
שבת

בצהריים אכלנו יחד - קפלנסקי, סנל ואנכי. ביום
חרביעי דנו בישיבה האכסקוטיבה על עניני א"י. סנל דבר. השתתפו
מחקינים: הנדרסון וקליינס. נמסר להנדרסון לשחת עם סטפילד.
נשלחה אליו גם משלחת של חמשה: סנל, קנבורטי, וג'ווד, הרדי
וברנס. מחאו נגר עכוב העליה - וסטפילד אמר שהעליה לא נעכבה,
אלא בעלי התעודות לא הספיקו עדין לבוא (אותם הדברים שאמר לי).
חרושה שלהם היה שהוא יודע שעשה משגה ואינו רוצה להודות עליו.
ס. אמר להם, כסובן בלעב, שהוא נפגש בכל יום עם איזה יהודי חשוב.
האגודה האר"ית בפרלמנט דנה על המצב ומצאה שיש לדרוש
יום לזכות על עניני אר"י. בולדוין ולויד גיאורג סברו שאולי
יהיה עכציו נזק בזכות חזה, כי אי-אפשר לדעת מה שידובר, ודברי
אלה ירגיזו את היהודים, ואלה את הערבים. כמו למשל וג'ווד שהוא
120% ציוני מצד אחד, ודברי הוורד בורי מצד שני. כנראה שהדבר
יהיה בשבוע שאחרי זה, ואז הממשלה תהיה מוכרחה לתודיע על הפוליטיקה
שלה.

סנל התעניין במה שקרה בגנף, כי אנשי הממשלה כנראה
נרגזים על עסקת ועדת המנדטים. ק. ספר לו שלפי הידיעות הבלתי-
רשמיות שיש בידינו, המטיל האשמה יותר גדולה על הסופתי ועל
ממשלת א"י, נחקבלה החלטה הסגנה את מסקנות הרוב, וגם לוורד הצביע
בעדה. ון רייס דבר בחריפות שתי שעות וחצי, ושילס נקלב ורצה

לעזוב את חוקיה. סנל התעניין במיספסון. לדעתו חוטל עליו לחקור רק חקלאות. (אמרתי לו שהוא אמר לנו שבחפקירו נכנסת גם החקעשה). הוא יריד טוב של הובים. שאל אם הוא חוקר גם עבר-הירדן. בעצמו ראה קצת עבר-הירדן ויש לו רושם שהיא עוד יותר נוחה להחישבות מאשר מערב-הירדן. יש הרבה מים, ולא נושבת כל-כך, הצטער שלא יכל לראות הרבה בארץ. רצה להפגש עם אדוין סמואל - יהודי ופקיד הממשלה - אך נמנע. החיעצנו אהו על תעולה להבא ועל בירורים עם מפלגת העבודה. לדעתו, צריכים להעמיד את כל הדבר בועידת פועלי האימפריה. כשהעירוהי לו שהיינו רוצים סקודם להביא את הדברים בפני מפלגת העבודה, שלא יחקבל רושם כאילו אנו עוברים על ראשם ופונים לפורום חיצוני במקצת - ענה שאין דבר, אדרבא. בדבר פניה לליבור פרטי יש להתייעץ עם גיליס. סנל אישר שייססון מסר לועדה על דבר חלוקת הסרטיפיקטים כפי שנמסר בשמו בדו"ח. ביום השני נפגש עם גיליס.

מסרתי לפנחס את השיחה עם פספילד. יש צורך לדעת ר. שאפגש עם נקדונלד ואומר לו שהעניין לא יוכל להמשיך ככה. על הממשלה לחגיר ברורות אם היא אחנו או נגדנו. בכל הש חוח עם הממשלה יש לנקוט טון מאשים. הוא בעצמו ינסה להפגש עם מקח נלד. הוא נגד דעתו של ויצמן ע"ד ההחלטות, אך "המצב רציני". ביום השני יפגש עם שקבורו.

בערב החיעצנו על המצב: גולדה, רסו, פרוסקין, דב ואני: על גיוס המשלוח (עלי לכתוב בעניין זה לצוקרמן ולוקר), על חוכוח

במלמנט (לסדר שורה של שיחות עם דפוסטים ולמסור בידם חומר לזכור).

אם יעלה הדבר להפגש בסוף השבוע או בשבוע הבא להפגש עם מקדונלד -

לא אסע לסטוקהולם. דעת החברים להציע במקרה זה שיסעו זלמן וגולדה

או רחל.

בחצות טלגרפתי לזה"פ: "נחקבלתי אחמול פספילד.

נמשחי היום סנל. יחבן לאחר שבוע הזכור במורשון. לפיכך לא

אסע אולי לסטוקהולם. מציע לטלגרף מנדטים לזלמן ורחל לקו נגורס."